

Forfatter: Andresen, Kresten

Titel: BREV FRA: Andresen, Kresten (1916-01-11)

Citation: Andresen, Kresten: "BREV FRA: Andresen, Kresten (1916-01-11)", i *Krestens Breve*, H. ASCHEHOUG & CO., s. 162. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-005702162-000-shoot-L0057021620000182.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Krestens Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Lens, 11. 1. 1916.

Blot et Par Ord, for at I skal vide, at jeg har det godt. Nu har jeg faaet Besked fra Skriverstuen, at jeg bliver afløst den 23. Januar og kommer saa tilbage til Kolonnen. Vi arbejder atter om Natten, men denne Gang ude hos mit gamle Regiment; dog tror jeg, det faar snart Ende, da Regimentet bliver afløst i Morgen og kommer tilbage i Ro, hvad det ogsaa nok kan trænge til. Vi er kun ude et Par Timer hver Nat, og sommetider slet ikke, og saa har vi Ro hele den lange Dag. Det er jo noget, man endelig nok kan holde ud. Jeg har faaet fat i en Del af Molières Komedier, købt dem af en Boghandler. Dem læser jeg nu paa Kraft, og man kan næsten le sig fordærvet over dem. De ligner noget vor gode gamle Far Holbergs Komedier. Tiden løber ogsaa, saa man næsten skulde have Bremse paa den. Men det er jo det bedste, den kan. Det er skam Tiden, der skal hjælpe os til Ende med al den Elendighed, og jo hurtigere denne gamle Knark er i sine Vendinger, des før faar vi Freden . . . Aldrig har jeg s. 163 set et saadant Hærværk, som Granaterne har anrettet i den lille By, hvor vi sidst arbejdede. Den var saa godt som jævnet med Jorden; store Dynger af Grus og Sten, af hvilke Rester af Bjælker og Sparreværk stod op og tegnede sig mørkt mod Lyset af de stigende Lyskugler; hist og her endnu en øde Karm og alt saa dødt og stille. En mærkelig Tur i den stille maanelyse Nat, en Tur, som man aldrig glemmer. De franske Lyskugler steg op rundt om os; kun et lille Stykke var frit, og der var vi sluppet igennem. Her var en Gang Krig, saadan som Verden aldrig før har set det, det kan denne sammenskudte By bevidne. Hvor mange Tider vil der gaa hen over dens Tomter, inden den rejser sig igen? Til Foraaret vil Græs og Grønt søge at slette Sporet. Det er trist, trist; jeg havde en Fornemmelse, som havde jeg gæstet Dødens Land.